

למרתני לקח! אמר הקונסול הרמיועדי. מעכשיו, אם משהו יבקש ממני להתנדב לאיזה תפקיד שהוא, אני אצחק לו בפרצוף!

אברהם בריר, גינגי משופם בעל עיניים כחולות, גיראה כמו צבר אוסייני. הוא באמת כזה — ירושלמי, רביסרן במילואים (תות' חנים) שלחם בשלוש מלחמות, מאז שירת כקשר בן 16 במלחמת העצמאות. ביום הכיפורים שירת אצל דוברצ'הל כקצין ליווי לכתבי-החזק. חוץ מזה הוא אחד מעורכי-הדין המצליחים ביותר בתל-אביב.

הפקידים:

הוא רצה להגד

מן הארץ ולינצל

לשם כך את

מישרד-החזק!

"יש לי הכל", הסביר. "מישפחה, בית נאה, פראקטיקה משגשגת, כסף, שלוש ארבע נסיעות לחו"ל בשנה. אבל שאלתי את עצמי: מה אני עושה בשביל המדינה? לכן, כשהציעו לי להקדיש שנת-ייסוד של שירות המדינה, הסכמתי."

ההצעה באה, לדבריה, מפי מבר, יגאל אלון. שר-החזק ביקש להכניס דם חדש לשירות-החזק, לתרום מן המיסגרת הביורוקראטית של משרדו. הוא קרא לבריר, הציע לו תפקיד של קונסול-כללי בלוס-אנג'לס, תפקיד שעיקרו יחסיציבור, תעמולה בקרב יהודים ולא-יהודים וקשירות קשרים (העולם הזה 1957).

"חבר של חבר"

רשמועה פשטה במסדרונות משרד-החזק בירושלים כמו שריפת-קור צים. "אלון נתן ג'וב לחבר שלו, חיים חפר, ועכשיו הוא נתן ג'וב לחבר של החבר שלו, עורכי-הדין של חפר!" זעמו הפקידים. הם התכוננו לעובדה שבבריר הוא גם פרק' לישו של המשורר הפלמחאי, שעל מינויו כקונסול לענייני-תרבות נודע באותה עת.

אברהם וברוריה בריר

הוא פישפש בניירות, פתח מייד: "קיבל-נו ידיעה חמורה ביותר. אתה ביקשת לרדת מן הארץ?" פתח.

הוא הביט בבריר בחדות-ניצחון. סוף-סוף נתפס בקלקלתו. המזימה היתה ברורה: בריר רוצה לרדת מן הארץ, ניצל את קשריו עם אלון כדי לבצע את הירידה באי-טלה של שליחות.

"מה פיתאום?" שאל בריר. "אין לי מר שג על מה אתה מדבר."

"אל תחשבי!" פסק הסמנכ"ל המינהל. "יש לנו הוכחות בכתב!"

המועמד:

פקיד המישרד

ניהלו נגדי מערכה

של מילחמת

גרילה!"

ואו, לפתע, האיר האור לבריר. הוא הבין מה קרה.

מזה כמה זמן, תיכנן בריר פתיחת סניף למישרדו בניו-יורק. הרעיון עלה בליבו כאשר ייצג את ישראל באירגון העולמי של עורכי-הדין. שדן מזה שנים אחדות על מתן הזכות לכל עורכי-דין בעולם להופיע בכל הארצות. מכיוון שבריר מייצג חברות בינלאומיות, יכול היה להרחיב את הפראקטיקה שלו בהרבה אילו יכול להקים לו מישר-דימישנה בניו-יורק.

לפי החוק של מדינת ניו-יורק, יכול פרק' לישו זר לפעול בה (אך לא להופיע בבתי-המשפט), אם הוא "תושב-קבע". בריר לא התעצל, ניגש לשגרירות האמריקאית בתל-אביב וביקש מעמד של תושב-קבע בניו-יורק, למטרה זו. על כך סיפר לכל חבריו, והציע להם לעשות אותו דבר.

(סיפר אחד מהם, השבוע: "כן, בריר סיפר לי על כך והציע גם לי לפתוח מישר-דימישנה בניו-יורק. החלטתי לא לעשות זאת, ביגלל שיקולים פרטיים.")

בארצות-הברית אין מישר-דימישנים, נוסח ישראל. במקומו פועלת "מחלקת ההגירה". החיה הדרושה למי שמבקש מעמד של תושב-קבע ("כרטיס ירוק") קרויה "אשרת-הגירה".

בדרכים עקלקלות אך מובנות, הגיע העתק בקשה זו לידי מישרד-החזק. הפקידים הח' ליטו להפכה נשק נגד בריר, והשמועה על כך נפוצה במהירות-הבוק ברחבי ירושלים.

מתייגע מדי שמתנדב!

זים ומנהל בשמן משאומתן באנגלית. כאשר שירת כקצין-ליווי לעיתונאיר-חזק בצה"ל, היה כמובן נזקק לשפה האנגלית בלבד. המישרד לא ביקש ממנו לעבור בחינה. העובדה שיגאל אלון מינה לא רק חבר פרטי שלו כקונסול, אלא גם חבר בחבר שאינו יודע אנגלית, הפכה נחלת-הכלל.

"העלילו עלי!"

הפעם נמאס כל העניין לבריר. הוא הלך הביתה. הודיע למישרד-החזק ש הוא מסיר את מועמדותו.

"מה, אני משוגע?" התרעם השבוע, "ביקשתי ממני להתנדב. זה היה כרוך בשבילי בהפסד כספי גדול. הייתי צריך לפרוש מן המישרד שלי, שבנתיני אותו 18 שנים של עבודה, ושהוא אחד הידועים בעיר. הייתי צריך לחזור, אחרי שנתיים, חסר-כל, ולהתחיל את הכל מחדש. על אשתי נאסר לעבוד. המשכורת היתה מגוחכת. והיה ברור לי שהיה עלי להוסיף סכומים נכבדים מ'כסף, כדי לעמוד בוה. ובסוף עוד העלילו עלי שאני יורד מן הארץ!"

ההמסקנה: "מי שמתנדב לשירות המדינה הוא משוגע. נגד הפקידות הזאת, אין מה לעשות. אני אמשך לעסוק בעסקי הפרטיים. רק שלא יקראו לו עוד פעם להתנדב למשהו!"

אבל מאז התנדב כבר למישר-האזרחי.

נאסרה, באותו נימוק. רק מאוחר יותר נס' תבר לבריר שהיה זה חידוש: אשתו של הקונסול הנוכחי עובדת. בעיתונות פורסם רק השבוע שאשת השגריר הישראלי ב' דנמארק עובדת כקונסול-טקאית.

"יש הוכחות בכתב!"

במרות כל התלואות האלה, התעקש בריר לעמוד על שלו. עד שבאה המ' הלומה האחרונה, הקטלנית ביותר.

באחד הימים ביקר שוב במישרד, נכנס לומר שלום לסמנכ"ל. מכיוון שעמד לצאת לאנגליה, הוא נפרד ממנו בידדות בשעה שלוש אחרי-הצהריים. הוא נכנס למכוניתו, חזר למישרדו בתל-אביב. שם קיבל ציל-צול דחוף. הסמנכ"ל, שזה עתה נפרד ממנו, הזמין אותו לשיחה דחופה ביותר.

"בסדר", אמר בריר. "אבוא מחר."

"לא", התעקש הפקיד. "זה דחוף. מוטב שתבוא היום."

אבל רק עכשיו הייתי אצלך, ואני עייף!" מחה הפרקליט. "מה בוער?"

"זה בוער", חשיב הסמנכ"ל.

בריר חזר למכוניתו, עלה שוב לירושלים. הסמנכ"ל כבר המתין לו. בחברת איש בל-תימונה מחמיר-פנים.

נאסרה, באותו נימוק. רק מאוחר יותר נס' תבר לבריר שהיה זה חידוש: אשתו של הקונסול הנוכחי עובדת. בעיתונות פורסם רק השבוע שאשת השגריר הישראלי ב' דנמארק עובדת כקונסול-טקאית.

אינך יודע אנגלית!"

בריר מצידי לא שקט על שמריו. למ' רות הכל התכונן לתפקידו ברצינות, ביקש לראות את תיקי התוכניות והדוחות של קודמיו, כדי לעבד תוכנית-פעולה משלו, אחרי שנסע למטרה זו, על חשבונו הפרטי, ללוס-אנג'לס.

לתדהמתו, נסתבר לו שתיק כזה כלל אינו קיים. אין זה נהוג במישרד-החזק שניציגי המדינה בחו"ל מכינים תוכניות בהיכנסם לתפקידם, ולא-כל-שכן שהם מסכמים את ניסיונם ומסיקים מסקנות בכתב. בתום הי' תפקיד.

המתינו לו אפתעות נוספות. כך, למשל, רצה בריר לדעת מהו תקציב ההארכה של הקונסוליה. שוב נדהם: אין בכלל תקציב כזה.

"כיצד זה ייתכן?" חקר. "הרי עיקר תפקידו של הקונסול הוא לארח אנשים, לק' שור קשרים ולערוך מסיבות!" נסתבר שיש פתרון: בסעיף המשכורת של הקונסול רשומה לא רק משכורתו עצמה (כ-1500 דולר לחודש, המקבילים, בתנאי-השכר של

לזעם הפקידים היתה סיבה טבעית. ה' תפקיד בלוס-אנג'לס קוסם לכל פקיד בירו' שלים. הענקתו לאדם שמחזק למישרד מק' טינה את סיכוייהם של כל אנשי-המישרד לתפקידים מושכים בחו"ל, מה-גם שהמיש' רד משופע בשגרירים מובטלים, שהחוזרו ממדינות-אפריקה כשאלה ניתקו את יחסיהן עם ישראל. אלה יושבים עתה במישרד ה' ירושלמי, בחוסר-מעש.

בריר לא היה מודאג מן הסערה בכוס' המים הירושלמית. הוא קיבל את המינוי מן השר עצמו. מה יכלו לעשות הפקידים? חישמהר נסתבר לו כי הם יכולים לע' שות הרבה מאד. נפתחה נגדו מלחמת-גרילה של ניירת.

בריר העמיד שני תנאים לקבלת התפקיד: שיוכל לשמור על מישרד-עורכי-הדין שלו בתל-אביב, ושאשתו — העיתונאית ברוריה אבידן — תוכל להמשיך לעבוד.

המישרד משגשג. הוא מייצג כמה מן החבר' רות הגדולות בארץ, בשטח התעופה, הבי' טוח והתעשייה. היה מובן לבריר, שאינו יכול לעבוד במקצועו בשעה שהוא משרת במישרד-החזק, אך הוא רצה להשאיר את שמו מתנוסס מעל למישרד, כדי שיוכל לה' זור לתפניתו בגמר תקופת-השירות. הוא התחייב שלא ינצל במשך שנתיים, אחרי שובו מתפקידו, את חקשרים שיקשור בלוס-אנג'לס.

תבאי אישור מלישכת עורכי-הדין, אמ' ר' לו פקיד מישרד-החזק. בחיך ערמומי.